

Cidopis

Mesečnik novinarske skupine Centra interesnih dejavnosti

Poštšina plačana pri pošti 2250 Ptuj

Številka: 6

Letnik: 4

Datum izida: 31. 3. 2011

Naklada: 400 izvodov

Od Janezka do Chucka Norrisa

Free Will(y)

Tribute to Led Zeppelin

Električni avtomobili so bili prvi!

**O knjigi Alenke Rebula: Blagor
ženskam**

Od Janezka do Chucka Norrisa

Pred vami je aprilski Cidopis. Časopis meseca, ki ga začnemo s šalami in končamo z mislimi na prvomajske praznike. Čas, ko se pomlad dokončno razbohoti, ko je vreme muhasto in ko je veliko metuljčkov tako v naravi kot v naših trebuhih. Na prvih aprilskih straneh pišejo o tem zanimivem mesecu tako tudi cidopisovci, ki so samo za vas iz rokavov potegnili šale, vse od večnih, povezanih z Janezkom, do aktualnih, ki govorijo o Chucku Norrisu. Veliko smeha ter šaljiv, pomladni in igriv april vam želim!

Polona Ambrožič

Laži

Alexander Pope je nekoč zapisal: »Kdor se zlaže, ne ve, česa se loteva, saj si bo moral izmisliti še dvajset laži, da bo podprl prvo.« V času vse večjega individualizma se zdi, da skušamo ljudje na najrazličnejše načine doseči več koristi zase. Vse prevečkrat se poslužujemo tudi laži, tako da nam verjetno ne bo večjih težav povzročalo tudi prvoaprilsko zavajanje vseh okoli nas. Na ta dan nam je oproščeno, zato le dobro izkoristimo, a ostale dni pa se trudimo biti vredni zaupanja.

Uroš Sitar

Ah, ta Janezek ...

1. april, dan, ko lahko koga potegnemo za nos, je res zabaven. Jaz se svojih potegavščin ponavadi spomnim deset minut preden jih izvedem. Nekoč sem brala o prvoaprilski novici, ki je bila objavljena v nekem ameriškem časopisu, in sicer da je vodstvo Alabame izglasovalo spremembo konstante "pi" iz 3,14 na 3,0. Pa še šala iz moje strani: Janezek vpraša očeta, zakaj se mora učiti angleščino. Oče odgovori, da zato, ker angleščino govori že skoraj ves svet.

Janezek se začudi: »Pa kaj ni že to dovolj?«

Dora Lenart

Nasmeh nas nič ne stane, vendar čudežno deluje

Kakšno naključje, da o šalah pišem ravno na dan, ko se je rodil Chuck Norris. In če verjamete ali ne, danes (na njegov rojstni dan), ko sem se peljala s trolo po Ljubljani, je bila vsaka objava na Gemu (medij v službi meščanov – javni zaslon na troli) šala o Chucku Norrisu. Meni osebno niso smešne, ampak če nasmejijo druge, pa je vsaj nekaj dobrega. Če "pogooglaš" besedo 'šale', je druga predlagana stran 'šale o chuck norrisu'. Te počasi postajajo tako brezčasne (pomeni, da so se pripovedovale pred leti, se pripovedujejo in se bodo pripovedovale) kot tiste o Janezku ali o Muju in Hasu. Pa druge znane, ki se začnejo tako: so bili Nemec, Hrvat in Slovenec ... ali pripadniki nekega drugega naroda. Potem imamo še stereotipne – o blondinkah, Gorenjcih, o moških in ženskah, o policajih, ... in rasistične oziroma neokusne in neprimerne.

Kljub temu, da nekatere delujejo nekoliko plehko, druge, bolj 'premišljene', vseeno odražajo čas, v katerem so nastale. Na primer v Sloveniji šale o Petri Majdič, ko je doživela največje uspehe. Ali pa o politikih, ki so na tapeti. Šale veliko povedo tudi o narodu in njihovih značilnostih. V knjigi nizozemskega novinarja Jorisa Luyendija, poročevalca z Bližnjega vzhoda, sem brala, da je sam pri svojem poročanju kot dopisnik, kjerkoli se je nahajal, naključne ljudi, s katerimi se je srečeval, prosil, da mu povedo šale. S tem je hotel pokazati, da se tudi ljudje na Bližnjem vzhodu šaliyo ter tako spremeniti zahodnjaško percepcijo vzhoda – sam je bil sprva presenečen nad njihovim humorjem, saj so v medijih predstavljeni popolnoma drugače. Joris meni, da ima vsaka država posebne šale, ter da bi morali imeti izmenjavo šal preko spleta. Antropologi menijo, da je dobra šala kot virus. Če se uspešno naseli, lahko pove veliko dragocenega o imunskem sistemu gostitelja. Sama spadam med tiste,

Humor boli neduhovite

Naj bi se šalila ... vici? Hmmm ... Ta bo težka, izziv. Ne sodim med humoriste, kvečjemu občasne duhoviteže. In ravno, ko to pričakujem od sebe ali drugi od mene, nikakor ne morem prestopiti meje ukvarjanja s problemom. Ko sem odločena, da bom duhovita, to preprosto neham biti. Ali sem ali nisem. Trenutno brskam po arhivu humorja, globinah duhovitosti in vse preiskano in pretreseno bolj odmeva – prazen sod, neudarnost. In ko poslušam odboje od sten soda, ko se vanje zaletavam v želji, da bi kaj slišala, ne slišim ničesar, kar bi lahko uporabila, samo čutim bolečine v ramenih. Rezultat mojih poskusov sta prazna glava in modre rame. Če ni modrosti na najvišji točki človekovega telesa, je vsaj na ramenih. In v opomin, da takšno početje ne pripelje nikamor, si oprtam nahrbtnik obupa, češ kaj pa zdaj, nisem humorist, ne znam se šaliti, duhovitost pa izrojevam v duhovičenje. Morda pa bom vendar kaj izcimila iz tega, morda se bolečina še obnese – no pain, no gain. And what have I gained with the pain? AUA!

Maruška Samobor Gerl

ki imajo težave s pripovedovanjem šal. Saj veste, obstajajo tisti, ki jih znajo pripovedovati, tisti, ki se začnejo smejati, preden šalo povedo do konca, tisti, ki izdajo konec pred začetkom, in tisti, ki si šal ne zapomnijo. Jaz spadam med slednje. udi stereotipno in subjektivno pa je Tadej Toš opisal, kdo se komu ali čemu smeji: "Različni narodi se smejiyo različnim stvarjem: Američani se najrajši smejijo grdemu in neprimernemu; Rusi se najrajši smejijo nesreči drugega (tukaj smo si vsi Slovani malo podobni); Angleži se najrajši smejijo svojim lastnim 'foram'; Japonci se najrajši smejijo, ko jih je sram; čemu se smejijo Madžari nihče ne ve, ker jih nihče ne razume ... Slovenci pa se smejimo nepredvidljivo." Verjetno ni raziskave, ki bi pokazala, da smeh škoduje. Ne bom sodila, čemu se smejite vi, le smejte se. Klišejsko, pa vendar. Za konec pa še tole: »Če že moram umreti, bi si želel umreti od smeha.« Zvonimir Drvar

Anja Erbus

Free Will(y)

Kritična očesa, ušesa, grla in peresa izkoriščamo za svobodo govora in druga izražanja, da kot opazovalci opozarjamo na nonsense, krivice, zlorabe, enoumje in številne druge ... družbene pojave. Zelo lahko je reči, da je pljuvati najlažje, kaj narediti pa težko. Poenostavljeno in izkrivljeno.

Piše: Maruška Samobor Gerl

Izkoriščamo možnost svobodnega izražanja in se na tak način aktiviramo v smeri neodvisnosti od utečenosti, monotonije, mainstreamarstva in konformizma. Največ lahko za 'narodov blagor' pripomoremo ravno v samosvojesti, saj ga ni zakona, pravila in načina, ki bi bil enoten, všečen, ustrezen in smiseln vsem. Svobodna volja, naravna človekova danost, nam narekuje, da smo individuumi v svoji biti in smo se temu skladno primorani vesti, če naj se osmišljamo in živimo zadovoljno; če naj živimo.

Kaj pomeni svobodna volja v današnjem svetu? To, da grem volit ali ne, se oblačim po modi ali ne, da se grem šolat na katero izmed fakultet ali ne, da si ustvarim družino ali ne, da živim tukaj ali tam in tako dalje. Vse to lahko dojemamo kot elemente svobodne volje. Vendar ta sega bistveno dlje, globlje. Mar sem zares svoboden, ko se na volitvah odločam med dvema možnostma, če hočem, da moj glas k čemu prispeva? To, da vsak glas šteje, je trenutno larifari. Če ne namenim glasu eni izmed močnejših skupin, moj

glas izzveni. Sicer izrazim strinjanje z neko tretjo opcijo, a to nima posebne teže, ko se le-ta odloči, da bo sledila eni izmed vodilnih sil. Zlivanje v enoumje. Po drugi strani pa volilna neudeležba nujno ne priča o svobodni volji. Volivec je prav tako lahko svoboden v odločanju za eno izmed verjetnejših možnosti za zmago. Odvisno od stališča, ki ga zavzame. Če gre na volišče jamrajoč, da ne ve, kaj naj, na koncu pa obkroži zgolj nekaj, ker ima občutek dolžnosti, je to tipičen primer zaslužnjene mišljenja, ukleščeni v lastno nedopuščanje svobode mišljenja in ravnanja.

Volilni abstinenci iz podobnih razlogov: vidim samo sebe, briga me, ne ljubi se mi, saj je vseeno, svojestvo, je prav tako ujet v kletki nesvobode. Zapira si možnosti drugačnega mišljenja, sprejemanja in zdrave pameti. Prisotnost emocionalne komponente je znamenje nemoči, neracionalnega presojanja, je reakcija na nekaj, čemur se ne čutimo kos, umik pred soočenjem. Soočenje v tem primeru pomeni, da si priznamo, da smo del družbe, katere del so volitve, se na njih odločamo o tem, komu bomo 'zaupali' upravljanje zakonov

in soustvarjanje družbenih razmer, si ogledamo dane možnosti in se na podlagi tega odločimo, ali in komu bomo namenili glas. Odgovorni smo za svoje mišljenje in dejanja, koliko so voljeni tepci pohlepni in lakomni, nismo. Zato je dobro premisliti, kdo je vreden naše podpore, če sploh kdo. Lep zgled, kaj naj bi bila svobodna volja. Njen predpogoj je odgovornost. Neodgovornost nima nič opraviti s svobodo, je njeno diametralno nasprotje: ujetost. V zgodbi Čarovnikov vajenec je Evald Flisar ilustriral točno to z izpadom protagonista sredi himalajskega naselja, ko je naglas rigal, prdel in onaniral pred tamkajšnjimi prebivalci. S tem je želel dokazati, da je svoboden posameznik in se ne boji podirati svojih mej. Dokazal je prav nasprotno, in sicer, da je ujetnik samega sebe in se ni sposoben soočiti sam s sabo. Izbruhi nekontroliranega vedenja so ravno zaradi mej. Na eni strani je zategnjenost, na drugi razpuščenost. Ko meja ni, ni skrajnosti, ali bolje, ni potrebe po njih. Vse, kar ostane, je fluidnost, zmernost in uravnoveženost. Vsaka skrajnost terja nasprotje. Da

se vzpostavi ravnoesje, je potrebna zrelost, odgovornost in zdravorazumsko soočenje s sabo, situacijo. Tako nastanejo možnosti za svobodno voljo.

Kakor koli obračam, zmeraj se vrnem k posamezniku. Meje si postavljamo sami. Priznajmo si: »Ignorance never was bliss.« Nevednost je tisti pogubni kamen, zaradi katerega utonemo. Izgovarjanje nanjo in sočustvovanje z nevednimi nekako ne sodita v današnji čas. Svet je krut in krivičen in prav je tako. Preživijo najmočnejši, najiznajdljivejši, najbolj prilagodljivi (ne prilagojeni!) in odprti. Če nekdo ne sodi v določeno okolje, naj poišče tako, kjer bo zmogel, ali pa se prilagodi. Vse bolj popuščamo, zato smo ustvarili tretjo možnost, socialno državo in 'odprto družbo'. Mlinski kamen, zaradi katerega se dušimo in tonemo. Ali se bomo osvobodili spon 'prematerskega' mišljenja in pričeli sprejemati zdravorazumske ukrepe ali še naprej lovili lasten rep? Trenutno lahko začne vsak pri sebi. Do velikih sprememb vodijo majhni koraki. Ne pograbimo vsake kosti na katero naletimo. To ni demokracija – to je neumnost.

Aktualno

Električni avtomobili so bili prvi!

Danes kroži po svetu več kot 700.000 milijonov avtomobilov in čez dvajset let jih bo dvakrat toliko. Množica teh vozil z običajnimi motorji z notranjim izgorevanjem predstavlja veliko grožnjo okolju, saj se kljub stalnim izboljšavam vztrajno povečuje izpust ogljikovega dioksida, dušikovih oksidov in drugih okolju škodljivih snovi.

Piše: Uroš Sitar

Verjetno si ne bi nikoli mislili, da so bili ravno avtomobili na električni pogon izumljeni prvi, poznejši izum motorja z notranjim izgorevanjem pa je kasneje njihov razvoj potisnil na stranski tir. Vendar ideja o električnih avtomobilih ni nikoli zares zamrla, sploh pa ne takrat, ko se je začelo dražiti črno zlato in je naše ceste začelo polniti vse večje število jeklenih konjičkov, kar je predvsem v večjih mestih začelo vplivati vedno slabše na počutje ljudi, predvsem zaradi hrupa in onesnaženosti zraka. Prednosti novodobnih avtomobilov se kažejo z bolj tiho in okolju neškodljivo vožnjo, ki je izredno ekonomična sploh v mestnem prometu. Težava, ki jo moramo skupaj prebroditi, je samo povečanje povpraševanja po tovrstnih avtomobilih, saj bo le tako lahko stekla množična proizvodnja, ki bo ponudila tudi ugodnejše cene, primerljive z avtomobili, ki so trenutno na trgu.

Zdaj v svetu še ni dovolj tako politične kot družbene

volje, da bi se avtomobili na fosilna goriva bolj številčno menjali za alternativo. Velik prispevek k zaviranju njihovega večjega razvoja gotovo predstavljajo naftni lobiji, ki so uporabljali svoj vpliv.

Če samo pogledamo zgodovino avtomobilov na električni pogon, vidimo, da so bila ravno fosilna goriva tista, ki so skozi čas narekovala večje oziroma manjše zanimanje za njih. Bolj ko se je črno zlato dražilo, bolj so ljudje razmišljali o vozilih, ki bi za pogon uporabljali drugo energijo.

Tako kot Slovenci na področju avtomobilizma nismo nikoli veljali za vodilne v novostih, se tudi pri električnih avtomobilih le počasi pomikamo za drugimi državami. Nekaj inovativnih posameznikov pri nas pa je živ dokaz, kako se je možno z lastnim znanjem in iznajdljivostjo dokopati do uporabnih novosti tudi pri avtomobilih. Tukaj gre predvsem za posameznike, ki so predelali avtomobile z motorjem z notranjim izgorevanjem. Seveda takšen podvig zahteva inovativne ljudi, ki imajo v prvi vrsti veliko

avtomobilističnega znanja.

S tovrstnimi avtomobili bi lahko veliko privarčevali, sploh za uporabo v mestnih vožnjah. Zraven pozitivnih vplivov na okolje takšne novosti pozdravljajo tudi elektrodistributerji, saj bi bili ti avtomobili odlični regulator električne energije, sploh v večernem času. Kot vemo, je namreč takrat poraba električne energije dosti manjša kot čez dan – v ta namen gospodinje dobro vedo, kdaj se bolj splača prati perilo. Zaradi presežkov električne energije zvečer se tudi prekomerno osvetljujejo ceste in zgradbe. Tako bi lahko koristno večerno električno energijo porabili za polnjenje vozil.

Največja slabost bo vsaj še nekaj časa gotovo ostala cena takega avtomobila in pri nas nepripravljenost države bolj podpreti tovrstne projekte. Ker pa beležimo vedno novejša izboljšave v avtomobilizmu, verjamemo, da bodo čez nekaj let ti avtomobili bolj dostopni tudi povprečnim uporabnikom.

Tribute to Led Zeppelin – 11. marec 2011 @ CID

Je mogoče, da je ob prisluhu kateri izmed pristajališč spektra frekvenc na radiu bilo možno med ostalimi, vsaj nekako zastalimi glasbami prejšnjih dekad, segajoč tri nazaj, do ušes pritegniti ne le The Bee Gees, Jacksona Michaela in drugih, ki se jih vrti po komerciali popa, pač pa še katero glasbo z vokalnim podpisom Roberta Antonyja Planta?

Piše: Luka Cvetko

Led Zeppelin je sestavek četvorke pretežno višje družbe londonskega mesta iz leta 1968. Enajst dni po začetku štetja meseca marca letos je bila spet možnost magnetne teorije radijskega nastopa omenjenih akterjev, saj je potekal živi performans njihove glasbe, ki sta jo pod izvedbo dogodka »TRIBUTE TO LED ZEPPELIN« med štirimi zidovi prostorov, tam spodaj v Centru interesnih dejavnosti, v prostor in čas postavila dva banda mlajše generacije.

Young Zepp's, Mateja Turk kot vokal, Tomaž Rojko in Miha Rajh na kitarah, v nižji legi frekvenc z basom Luka Benčič ter bobnar Gregor Nestorov, so predstavljali domače – večina jih namreč spada na mentorski seznam Marka Korošča, vodjo glasbenih

delavnic v CID-u. Njihovo nasledstvo na odru tistega večera so bili KULA s približkom ali celo presežkom, kot so najavili sami, tristotemu nastopu interpretacij Zeppelinov, pa še Hendrixa in Halena. Člani skupine Kula so Robert Lisjak (vokal), Oliver Novak (kitara), Bojan Križan (bas kitara) in Damir Hodič (bobni).

Z mimohodom ugotovljena situacija ob prihodu tega pisca je bila praznina pred CID-ovim vhodom, katero je že zvočno rezal kitare glas na preizkusni dobi in celo tako, da se je preigranih nekaj akordov z vso jasnostjo slišalo še v okolici kraja dogodka.

Do začetka nastopa je notranjščina povlekla vase okrog 30 ljudi, katerim prištevek desetih zaključuje število obiskovalcev, ki so bili zbrani ob kasnejšem času in

so morda zamudili veliko spremembo Zeppelinove glasbe. Namreč, Plantovo zapisje besedil je izvedla Mateja Turk, katere globlji vokal je gotovo ustrezal nastali izvedbi in marsikaterega je bilo slišati, da je odpeto pohvalil.

Na nastopu premierne razsežnosti si je skupek nabral materiala bolj mirne sorte (tudi nekaj »balad«) za pol ure, morda še premalo odmerjenega časa zanje. Za njimi je nastopila Kula. Ob razliki veliko hitrejšega, težjega ritma je bilo vidno sproščenje odrskega dogajanja tudi prisotno – skupina je namreč repertoar izbirala in izbrala po občutku ter odrskem posvetu, katerega je dopolnila pevčeva »pridiga« in v zaključnem delu (po dobri uri igranja) še solistična izvedba bobnarskih sposobnosti.

Beri, beri

O knjigi Alenke Rebula: Blagor ženskam

*»Blagor ženskam,
ki ne umrejo,
samo izginejo
kot kruh na mizi.
Nenadoma ga zmanjka
in nihče od živih
ni ostal lačen.«*

Piše: Maruška Samobor Gerl

Zaključna kitica pesnitve *Blagor ženskam* lahko predstavlja epilog prav tako naslovljenemu delu Alenke Rebula. Priročnik in učbenik za sodobno žensko, ki se spoznava, odkriva poteptano, se spominja in spreminja, raste. Nudi teoretično podlago, zapisano na način, da seže globlje od razuma, se dotakne emocij, duše, in vaje za bralko, da se utrjuje v prebranem. Upam si trditi, da zgornja kitica predstavlja ideal, ki naj bi ga dosegle, ali se mu vsaj približale. Kljub idealu avtorica ves čas poudarja sprejemanje samih sebe z vsemi napakami, saj rastemo samo skozi ljubezen in potrebujemo lastno nego za napredovanje. Ne poznam ženske, ki si ne bi odrekala, da bi ustregla drugim. Vse se prične z malenkostmi, ki se kopičijo in ko jih nabere dovolj, izbruhnemo, ker več ne zdržimo. Kaj natanko nas vodi v takšno delovanje, je odvisno od posameznice, njenega ozadja in stvari, ki si jih zatiska pred očmi. Vsaka je svoja zgodba, vendar imamo nekaj skupnega – vse smo v življenju lahko zadovoljne. *Blagor ženskam* je lahko pripomoček na poti do čim boljših sebe.

Podkrepljen z ugotovitvami nevroznosti spodbuja k odpiranju skepticistk. Trdovratni obrambni mehanizmi, ki se jih poslužujemo, potrebujejo mehčanje in hkrati prepričljive argumente za njihov padec.

Če želimo drezati v področja, kjer smo neomajne, ker se nam odpira možnost pogleda z drugega zornega kota, potem moramo biti pogumne, vztrajne, potrpežljive, vendar negujoče in zaščitniške ali z besedami avtorice 'zdravo agresivne'. Nov pristop in pogled na dogajanje okoli nas in nase tvori nove nevrozne povezave v možganih in počasi zamenjuje stare. Tako se z vztrajnim treningom, ljubeznijo (emocije morajo biti nujno prisotne, saj so najgloblji in najmočnejši vzorci navezani nanje) in potrpežljivostjo počasi spreminjamo. Človekove celice naj bi se zamenjale vsakih sedem let in tako imamo možnost postati 'nov človek' z vsakodnevnim delom in odločanjem za drugačno. Če ostajamo ujete v iste misli, čustvovanje in vedenjske vzorce dan za dnem, se staramo, ne samo telesno, temveč tudi duševno in duhovno. Kar pa ne velja zgolj za žensko populacijo, temveč za vse.

Če se ne pobrigamo zase, se namesto nas ne bo nihče. Ali se bomo ohranjale prožne ali zakrknjene toge, je samo naša odločitev. Pritiskanje, siljenje, priganjanje in grajanje, če nam spodleti, ne vodijo nikamor, kvečjemu stanje poslabšujejo. Zato je potrebno, da smo ljubeče in potrpežljive. Kot pravi slovenski pregovor: »Kamen na kamen palača.« Noben otrok ne shodi v enem dnevu, tako tudi me

ne moremo postati 'nadženska' čez noč, kar niti ni namen nagovarjanja avtorice. Skozi pisanje nam samo poda roko, ki jo lahko primemo v iskanju zadovoljstva in urjenju v takšnem bitu.

Poleg priročnika je na voljo še delovni zvezek z vajami, kamor lahko zapisujemo in dokumentiramo proces razvoja. Koristno se je ozreti na pisanje leto po pričetku in opazovati razlike. Tako potrjujemo napredek.

Morda je priročnik za ženske, vendar ne verjamem, da moški prav tako ne bi našli česa zase. Pravzaprav sem mnenja, da je večina priročnika ustrezna tudi zanje. Ali pa potrebujejo pisanje v drugačnem tonu, da nagovori bolj testosteronsko bitje? Kakorkoli, vsem, ki vzamejo v roke knjigo, želim veliko uspeha pri doseganju zadovoljstva, če se odločijo sprejeti povabilo za pot vase.

Center interesnih dejavnosti Ptuj
Osojnikova 9, SI – 2250 Ptuj
tel. 780 55 40 in 041 604 778
www.cid.si cid@cid.si

Program v aprila 2011

od 30. marca do 3. aprila 2011

6. FESTIVAL KITARE PTUJ 2011

sreda, 30. marec 2011, ob 19. uri v GŠ Karol Pahor Ptuj
KONCERT UČENCEV NIŽJIH GLASBENIH ŠOL S ŠTAJERSKE

petek, 1. aprila 2011, ob 20. uri v CID Ptuj
JAZZ KITARA/ AGOSTINO DI GIORGIO TRIO

sobota, 2. aprila 2011, ob 20. uri v CID Ptuj
KLASIČNA KITARA/ ŽARKO IGNJATOVIČ IN JERKO NOVAK

nedelja, 3. aprila 2011, ob 19. uri v CID Ptuj
ROCK KITARA/TADEJ KOŠIR TRIO

Vzporedno z glasbenim programom bosta potekali še naslednji delavnici:

JAZZ KITARSKA DELAVNICA – vodil jo bo Agostino Di Giorgio za študente jazz kitare, 2. 4. 2011 ob 11. uri v GŠ Karol Pahor

ROCK KITARSKA DELAVNICA – vodil jo bo Tadej Košir za mlade kitariste, 3. 4. ob 15. uri v CID Ptuj
Več o festivalu na www.ci.si.

sreda, 6. aprila 2011, ob 12. uri

OTVORITEV RAZSTAVE: ROMSKA KULTURA SKOZI OBJEKTIV

Dokumentarno fotografsko razstavo gostimo kot enega od spremljevalnih dogodkov III. Festivala romske kulture Romano Čhon/Romski Mesec, ki ga organizira ZULK (Združenje ustvarjalnih ljudi na področju kulture) Maribor. Na ogled bodo tudi kratek promocijski film o Romano Čhon, ki opisujejo nastajanje in izvedbo festivala v letih 2009 in 2010. Več o letošnjem Festivalu romske kulture pa lahko preberete na www.romanochon.org.

četrtek, 10. februarja 2011, ob 16. uri
PLES MLADINSKIH DELAVNIC

Udeleženci mladinskih delavnic, ki jih vodijo prostovoljci pod okriljem Centra za socialno delo Ptuj bodo ponovno naši gostje. Dogodek je za zaključeno skupino.

petek, 8. april 2011, ob 19. uri

POTOPIS: S KOLESOM OD LIZBONE DO DAKARJA

Dva meseca in pol kolesarskega življenja Marka Mohorčiča na 5273 kilometrih od Lizbone do Dakarja! Doživite legendarno pot ter pokrajino petih držav ob neskončni prijaznosti preprostih ljudi. Spoznajte lepote Iberskega polotoka, goratega Maroka, vroče Sahare in se nasmejite ob dogodivščinah popotnika. Od neskončnih klancev

Atlasa, preko nemirne Zahodne Sahare, z najdaljšim vlakom na svetu v osrčje Mavretanije, skozi čudovite parke in plaže Senegala do legendarnega Dakarja.

petek, 15. aprila 2011, ob 21. uri

KONCERT: NINA BULATOVIX, COMA STEREO IN VORTEX MAGNOLIA

K nam tokrat prihaja Pekarnin trojček.

NINA BULATOVIX, ki postaja nekakšna ikona undergrounda. <http://www.myspace.com/ninabulatovix>
COMA STEREO so prvenstveno gradniki občutij, doma na prostranstvih asociacij, čustev in domišljije. Spuščajo se zdaj v ambientalne, drugič spet v eksperimentalne vode, še najraje se zalotijo kar v medsebojni simbiozi ter ob tem mestoma vključujejo približke naravnih zvočnih odtenkov.

<http://www.myspace.com/comastero>

VORTEX MAGNOLIA sta brata Jure in Marko. Ujeta v turbulence, ki jih za seboj puščajo bobni in kitare. Križata temne vrtince in mehko magnolij.

<http://www.myspace.com/vortexmagnolia>

Več na www.cid.si

petek, 22. aprila 2011, ob 20. uri

BOBNARSKA PRODUKCIJA

Nastopili bodo mladi bobnarji, ki vadijo pri mentorju Alešu Zorcu, pridružili pa se jim bodo tudi glasbeni gostje. Vstopnine ni!

TEČAJI IN DELAVNICE

TEČAJ KITARE – mentor Samo Šalamon,
TEČAJ KITARE – mentor Marko Korošec,
GLASBENE SKUPINE – mentor Marko Korošec,
TEČAJ BAS KITARE – mentor Luka Gaiser,
TEČAJ BOBNANJA – mentor Aleš Zorec,
ELEKTRO DELAVNICA – mentor Daniel Krapša,
ORIENTALSKI PLESI – mentorica Majda Fridl,
ZAČETNI TEČAJ ZNAKOVNEGA JEZIKA GLUHIH – mentorica Marija Koser,
NOVINARSKA SKUPINA – mentorica Polona Ambrožič.

PONOVNO: TEČAJ JAZZ SOLO PETJA – mentorica Zvezdana Novaković

Podrobne informacije o prostih mestih so na voljo na www.cid.si in telefonsko v CID Ptuj na 02 780 55 40 in 041 604 778.

MEDNARODNI PROGRAMI

EVROPSKA PROSTOVOLJNA SLUŽBA – EVS

CID Ptuj je gostiteljska in pošiljajoča organizacija za evropsko prostovoljno službo oz. EVS (European Voluntary Service). Prostovoljec za udeležbo na EVS ne potrebuje nikakršnih predznaj, šole ali delovnih izkušenj. Kdor želi osebno informiranje in svetovanje ali pomoč pri vključitvi v EVS, naj se predhodno najavi po telefonu 02 780 55 40 ali 041 604 778. Do konca marca 2011 dela v CID prostovoljka Maren Weeger iz Nemčije. Pripravljena se je srečati z mladimi, nevladnimi organizacijami in drugimi, ki jih zanima konverzacija v nemškem jeziku ali njena prostovoljska izkušnja v Sloveniji.

MEDNARODNE IZMENJAVE 2011

Mlade, ki jih privlači sodelovanje na mednarodnih izmenjavah, vabimo, da se prijavijo v CID Ptuj. Poleti 2011 bomo iz CID Ptuj pošiljali mlade na več mednarodnih projektov v Evropi in kdor se želi udeležiti enega od njih, se mora na to najprej pripraviti. Prijave sprejemamo telefonsko na 02 780 55 40 ali 041 604 778 ter po elektronski pošti na cid@cid.si.

ODPIRALNI ČAS CID PTUJ

OD PONEDELJKA DO PETKA OD 9. DO 18. URE.

V odpiralnem času sta na voljo:

MLADINSKI INFO CENTER

s petimi računalniki, brezplačnim dostopom do svetovnega spleta in mnogimi informacijami za mlade

DNEVNI CENTER

od ponedeljka do petka od 9. do 15. ure
namizni tenis, namizni nogomet, pikado, šah, družabne igre, televizija

Vaje, sestanki in druge dejavnosti po dogovoru v prostorih CID Ptuj potekajo tudi izven teh terminov ter ob vikendih.

VESELI SMO POBUD, IDEJ IN PREDLOGOV MLADIH – OGLASI SE, POKLICI, POŠLJI MAIL!

Kolofon

Številka 6

Letnik 4

Datum izida: 31.3. 2011

Kraj izida: Ptuj

Cidopis je glasilo Centra interesnih dejavnosti Ptuj.

Izdal: CID Ptuj

Zanj: Aleksander Kraner

Naklada: 400 izvodov

Foto na naslovnici: Andrej Lamut

Tiskarna: Grafis

Urednica Cidopisa in mentorica novinarske skupine v Centru interesnih dejavnosti: Polona Ambrožič

Oblikovalec in tehnični urednik: Andrej Lamut

Novinarji: Anja Erbus, 20 let, študentka; Andrej Lamut, 20 let, študent; Dora Lenart, 20 let, študentka; Luka Cvetko, 15 let, OŠ Velika Nedelja; Maruška Samobor Gerl, 23 let, študentka; Nina Zupanič, 19, gimnazijka; Uroš Sitar, 21 let, študent; Živa Rokavec, 21 let, študentka

Lektorica: Jasmina Muhič